

JAK JSEM NAĀ LA DOMOV BEZDOMOVCI

PĀjtek, 13 listopad 2015

Lidi, to snad není moĀĀný! Spáchala jsem dobrý skutek zcela proti své vĀli. PĀ™edstavte si typický praĀĀský panelák, dvanĀ pater, ĀtyĀ™iadvacet králiĀĀích doupat o rozloze 60 m2, v kaĀĀdĀm jedna rodina, společné schodiĀĀ, výtah s nosní pĀti panĀĀĀ, nĀstĀnka s domovním Ā™ádem na které je puberĀĀčkou rukou dopsáno „domovník Ā™ádí“ a domovník . Doneslo se ke mnĀ, ĀĀe obyvatelé nedaleké vilové Ātvrti nám Ā™íkají termiti. BurĀĀousti.

VĀichni se tu známe. Víme, kdo neustále vrtá, kdo má doma dominantní ĀĀenu a ĀĀ pes se poblil pĀ™ed vchodem. Na společné chodbĀ se odehrávají hĀdky, obĀas voní svĀĀková a i smrdí jeden bezdomovec. Tedy smrdĀl. To máte tak. KdyĀĀ chcete v malém bytĀ nĀco pĀ™estĀhovat, musíte posunout vĀchno ostatní a dávat sakra bacha, abyste se ve vlastním obývĀku nezazdili za ĀĀiva. Tak jsme se nedĀvno rozhodli koupit nový gauĀ. NĀĀĀ; staĀ™iĀĀký hnĀdý kamarád byl módním výstĀ™elkem bytovĀho designu uĀĀ za HusĀ gauĀ zaĀĀil dva pelichajĀcí psy, tisíce balĀĀĀ ĀipsĀ a hodnĀ hodnĀ zadkĀ. KdyĀĀ dorazila novĀ pohovka, vzdych nadĀením. ObývĀk se promĀnil v rytĀ™ský sĀl a nĀĀ; praĀĀivý veterĀn putoval z bytu. „NeopouĀĀj staré vĀci pro nové…“zaznĀla mi v hlavĀ písnĀĀka od SvĀrĀka a UhlĀ™e. „kdyĀĀ barva ĀĀedivĀ a prýskĀ“ Achjo, chudĀk gauĀ.“Byly kdysi lesklĀ, byly chromovĀ“ VzpomnĀla jsem si, jak jsem na nĀĀem gauĀi metala veĀtoĀe jako ĀĀestiletĀ holka. „A teĀ se jim na smetiĀĀti stýskĀ“ ZĀbĀr na opuĀĀĀnĀ gauĀ zavalenĀ odpadky. ZamĀĀkla jsem slzu a rozhodla se. StĀt! ZadrĀte! My si ten gauĀ nechĀme, postavte ho tady pĀ™ede dveĀ™mi. Díky. StĀhovĀci zmizeli a moje praĀĀivĀ pohovka zĀstala pĀ™ed bytem. Co teĀ? Do bytu se nevejde. Dohodli jsme se, ĀĀe gauĀ na pár dnĀ postavíme nenĀpadnĀ pod společné schodiĀĀ ke vchodovĀm dveĀ™ím do panelĀku a zatím vymyslĀme, kam s nĀm dĀl. Stalo se. Abychom nedrĀĀdili sousedy zneuĀĀivĀním společných prostor, vytiskla jsem na poĀĀtaĀi A4 ceduli: „Toto je jen doĀĀasnĀ Ā™eĀĀenĀ, do nĀkolika dnĀ odklidĀme. FrancovĀ.“ a nalepila jĀ na opĀradlo gauĀe. KdyĀĀ jsem se druhĀ dĀ tĀhla v deset veĀer z práce, potkala jsem u metra sousedku. NeodpovĀdĀla na pozdrav. PuberĀĀk Honza, kterĀ vychĀzel z nĀĀeho vchodu kroutil hlavou a huhlal:“Tak to je teda fakt hustĀ! To je hustĀ!“a zmizel ve tmĀ. Vstoupila jsem do barĀku a ucĀtila smrad. Chodbou se neslo hlasitĀ chrĀpĀnĀ. RozsvĀtila jsem a hroznĀ se lekla. Na nĀĀem gauĀi leĀĀel bezdomovec, ze ĀĀraloĀĀ boty mu koukaly ĀĀernĀ prsty a palcem u ruky ucpĀval hrdlo prĀzdnĀ flaĀky od TuzemĀku. Cedule s nĀpisem: Toto je jen doĀĀasnĀ Ā™eĀĀenĀ, do nĀkolika dnĀ odklidĀme. FrancovĀ.“ nad jeho nohama byla uĀĀ jen komickou souhrou okolnostĀ. ZĀstal celĀ vĀkend. Pod gauĀem se nashromĀĀdila spousta igelitek s nejasnĀm obsahem a tenhle ĀĀivotnĀ troseĀník spal a spal a spal. A jĀ nespala a nespala a pĀ™emĀĀlela, jestli ho mĀm jĀt vzbudit a vyhnat chudĀka na mrĀz nebo ho odnĀst spĀciho k popelnicĀm. A kdyĀĀ jsem se rozhodla ho vypudit verbĀlnĀ, tak se oteplilo a nĀĀ; druĀĀstevnĀ bezdomovec zmizel i gauĀem nĀkam do pĀ™Ārody. Tak jen doufĀm, ĀĀe to není jen „doĀĀasnĀ Ā™eĀĀenĀ“. RENATA FRANCOVĀ